

Fremgangsmaade, der skal følges; om fornødent suppleres Aftalen med de i Haagkonventionen af 1907 indeholdte Regler. Kommer Voldgiftsaftale ikke i Stand i Løbet af 3 Maaneder efter Voldgiftsrettens Oprettelse, kan hver af Parterne gennem en Anmodning forelægge Striden for Retten.

Allerede af Bemærkningerne til det fremsatte Forslag til Rigsdagsbeslutning fremgaar det, at forskellige Stater ved Tiltrædelsen har taget eller agter at tage visse Forbehold, og at flere Stater kun har tiltraadt Generalakten, for saa vidt angaar Kapitlerne om Forlig og retlig Afgørelse samt de almindelige Bestemmelser.

Sverige har som bekendt kun tiltraadt Kapitlerne om Forlig og retlig Afgørelse, men ikke Kapitlet angaaende obligatorisk Voldgift i politiske Stridigheder. I den Proposition, der er forelagt den svenske Rigsdag angaaende Generalakten, udtales det om disse sidste Stridigheder, at de afgøres ud fra overvejende politiske Betragtninger, og at en Voldgiftsdomstols Opgave i saadanne Sager derfor bliver at afveje modstridende Interesser og træffe en Afgørelse, som ud fra Billighed eller et almindeligt politisk Synspunkt er egnet til paa bedste Maade at løse Striden. Det anses derfor for mest hensigtsmæssigt indtil videre som hidtil i Forholdet til hver enkelt Stat at afgøre, om Forudsætningerne for at afslutte en Voldgiftsaftale, der ogsaa omfatter politiske Stridigheder, foreligger.

I *Norge* havde Regeringen oprindelig foreslaaet at tiltræde Generalakten i sin Helhed. Udenrigs- og Konstitutionskomiteen indstillede imidlertid enstemmigt, at det i alt Fald for Tiden maatte anses for tilstrækkeligt at tiltræde Kapitlerne I, II og IV, og at det indtil videre vilde være det forsigtigste ikke at binde sig til nogen altomfattende Overenskomst, men for hvert enkelt Land afgøre, hvorvidt Norge bør slutte saadanne ubegrænsede Voldgiftsaftaler;

dette siges at være i Overensstemmelse med Norges tidligere Holdning. Det understregedes ogsaa, at Generalakten aabner Staterne Adgang til naar som helst senere at tiltræde ogsaa Kapitel III. Under Behandlingen af Komiteens Indstilling i Stortinget udtalte Statsminister Mowinckel, at han var noget overrasket over, at Komiteen ikke havde foreslaaet at tiltræde Kapitel III. Han gik dog ud fra, at naar Komiteen havde taget dette Forbehold, var det ikke, fordi Komiteen stillede sig afvisende til de Ideer, der havde faaet deres Udtryk i Kapitel III, men kun fordi man ønskede at se Tiden lidt an og afvente, hvorledes andre Magter stillede sig. Han vilde forstaa Indstillingen saaledes, at det var Komiteens Mening, at Regeringen skulde følge denne Sag med den største Opmærksomhed og fremkomme med Forslag ogsaa om Tiltrædelse af Kapitel III, naar Forholdene i Europa laa saaledes, at Tiden maatte anses for moden dertil. Komiteens Ordfører, Harald Gram, sluttede sig til den Opfattelse, som Statsministeren havde fremsat, hvorefter Indstillingen enstemmigt blev vedtaget af Stortinget. Efter de senest foreliggende Oplysninger vil den norske Regering forelægge det nu sammentraadte Storting et Forslag om Norges Tiltræden af Generalaktens Kapitel III.

Belgien, der har tiltraadt Generalakten i sin Helhed, har taget Forbehold i Henhold til Artikel 39, 2. a., med Hensyn til enhver Strid, der stammer fra Forhold, der ligger forud for Belgiens Tiltræden eller forud for enhver anden Parts Tiltræden, med hvilken Belgien maatte have en Strid. I Motiverne til det belgiske Forslag om Generalaktens Tiltrædelse siges det, at lignende Forbehold er taget i forskellige af Belgiens Voldgiftstraktater med andre Stater, i hvilken Forbindelse det kan bemærkes, at et saadant Forbehold ogsaa er taget ved Undertegnelsen af den dansk-belgiske Forligs- og Voldgiftskonvention af 3. Marts 1927, ikke i selve Konventionen, men i en særlig Protokol. Forbeholdet, der formentlig ikke tiltrænger